

عنوان مقاله:

بررسی و اهمیت طراحی ایستگاه مترو ورامین با رویکرد زمینه گرایی باتوجه به معروف بودن بنای تاریخی مسجد جامع ورامین

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهسا آقایی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، یزد، ایران

محمد رحمانی قصبه - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه شهاب دانش، قم، ایران

خلاصه مقاله:

شهر ورامین محصول دوره های تاریخی متعدد و حاصل روابط خاص میان وجوه اجتماعی_فرهنگی و تاریخی است و معماری امروز ما نیز در آینده بخشی از تاریخ این شهر خواهد شد. هدف این مقاله ارایه تعاریفی از زمینه گرایی به عنوان بستر قرارگیری معماری و کاربرد آن در معماری متناسب با ویژگی های تاریخی است. نتایج نشان دهنده آنست که توجه به شخصیت محیط و زمینه و الهام از آن نفی کننده خلاقیت نیست و تکنولوژی های جدید همچون ایستگاه مترو به عنوان یکی از وجوه معماری می تواند خود را با ویژگی های تاریخی سازگار نموده و تداوم تاریخ و هویت شهر را تسهیل نماید. هدف از طراحی این ایستگاه مترو، برقراری تعادلی میان عملکرد ایستگاه، در هماهنگی با مسایلی چون روش احداث، شهرداری، میراث فرهنگی و درعین حال حفظ ارزش تاریخی منطقه مدنظر است و بطوری که ساخت این ایستگاه مترو کمترین ناهنجاری را بوجود آورده و حتی الامکان با سیمای شهری و خوانایی خط آسمان و نشانه ی شهری محیط اطراف خود همخوانی کامل دارد. در فرایند این طراحی ایستگاه مترو، در کنار خلاقیت، تفکر و هنر، مجموعه ای از مطالعات و بررسی های اولیه انجام پذیرفته تا طراح را در ارایه طرحی بهینه و متناسب با بافت تاریخی کمک کند. در حقیقت طراح در میان مجموعه ای از ضوابط، استانداردها، محدودیت ها و همچنین ایده های خلاقانه می بایست فضایی مناسب برای زندگی میلیون ها شهروند در طول سالیان سال را طراحی می کرد. روش تحقیق در این پژوهش براساس مطالعات کتابخانه ای و میدانی و به روش تحلیل و توصیف بوده، که با بررسی عوامل زمینه گرایی در جهت یک طراحی نوآورانه گام برداشتیم.

کلمات کلیدی:

مترو ، توسعه حمل و نقل محور ، زمینه گرایی ، بافت تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776315>

